

Bilaga 2 Sammanställning av inkomna remissvar

Allmänna synpunkter

Serviceämnden:

Serviceämnden har inget att erinra.

Stadsbyggnadsämnden:

Enligt Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) är det upp till varje kommun att utifrån sina specifika förutsättningar bedöma i vilka frågor och för vilka områden det är motiverat att utfärda föreskrifter inom den egna kommunen. Föreskrifterna måste likafullt förhålla sig till de bemyndiganden som finns enligt miljöbalken (1998:808) och förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (1998:899).

Miljönämndens förslag till lokala miljöföreskrifter följer SKR:s mall med förslag på innehåll. Denna mall är dock från 2012 och togs fram i samband med att plan- och bygglagen ändrades 2011.

I den nya plan- och bygglagen, som förväntas träda i kraft den 1 december 2025, görs väsentliga ändringar i det nionde kapitlet som reglerar bl a bygglov, rivningslov, marklov, förhandsbesked mm. Till exempel flyttas regleringen av andra anläggningar än byggnader över från plan- och byggförordningen (2011:338 PBF), till det nionde kapitlet i plan- och bygglagen. Exempel på bygglovspflichtiga anläggningar är tex parkeringsplatser, upplag, materialgårdar och fasta förvaringsanläggningar. Enligt den nya bygglagstiftningen tas bygglovspflichten för dessa bort under vissa förutsättningar, vilken är en av alla förändringar jämfört med tidigare lagstiftning.

En konsekvens av ändringarna i plan- och bygglagen är att även miljöbalken (1998:808) ändras i visst avseende.

Stadsbyggnadskontoret ser positivt på att Miljönämndens lokala miljöföreskrifter förenklas men gör bedömningen att miljöföreskrifterna kan behöva ta förändringarna i den nya plan- och bygglagen i beaktande, och att ytterligare föreskrifter därmed skulle kunna behöva införas för att skydda Malmöbornas hälsa och miljön.

Därutöver gör stadsbyggnadskontoret bedömningen att de nya lokala föreskrifterna behöver förtydligas textmässigt i vissa avseenden:

- Vokabulär som är definierad i plan- och bygglagen bör vara samma även i miljöföreskrifterna, tex "sammanhållen bebyggelse" enligt PBL, istället för "tätbebyggt område" enligt §§ 2, 5, 6, 8 i den nya miljöföreskriften.
- Kartbilagan som hänvisas till i texten enligt §§ 2, 5, 6, 8 kan behöva ständig uppdatering allteftersom ny bebyggelse tillkommer. Länk till en karta som lätt kan hållas uppdaterad vore bra.

Miljönämndens svar:

När det gäller vad som kan införas i de lokala miljöföreskrifterna är miljönämnden begränsad till de områden som nämns i 40 § FMH, vilket alltså är de paragrafer som återfinns här i nämndens förslag till föreskrifter. Enligt miljönämndens uppfattning görs inga ändringar som påverkar de bestämmelser i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd som de lokala miljöföreskrifterna är meddelade med stöd av och det görs inte heller några ändringar i miljöbalken som påverkar de lokala miljöföreskrifterna.

Sveriges kommuner och regioner (SKR) tillhandahåller inte någon nyare mall än den från 2012.

Miljönämnden ändrar ”tätbebyggt område” till ”sammanhållen bebyggelse”.

Miljönämnden kommer att använda en webbkarta när föreskrifterna publiceras på Malmö stads hemsida.

1 § Inledande bestämmelser

Tekniska nämnden:

I 1 § kan listan över bemyndiganden bli tydligare. I första punkten anges en tydlig hänvisning till vilken förordning som avses, men i följande hänvisningar och punkter anges bara ”förordningen”, ett begrepp som inte är definierat i föreskriften. Hänvisning till lag eller förordning bör genomgående vara tydligare än så.

Miljönämndens svar:

Miljönämnden förtydligar hänvisningen till förordningen enligt förslaget.

2 § Avloppsanordningar

Tekniska nämnden:

I 2 § leder den föreslagna förenklingen till att det inte längre är tydligt att första och tredje stycket enbart är referenser till bestämmelser i lag och förordning. Det framstår därför som att det är kommunen som beslutat om detta, med oklar grund. Vidare finns en risk att referenser i konkreta beslut som följer av föreskriften blir fel, och kan ogiltigförklaras.

Förslagsvis kan den text som enbart återger lagstiftning i följande bestämmelser tas bort och istället utformas principiellt enligt följande mall som finns som exempel i Sveriges kommuner och regioners (SKR) dokument Lokala föreskrifter för att skydda människors hälsa och miljön:

”2 § Tillstånd från miljönämnden krävs för att inrätta annan avloppsanordning än de som anges i 13 § förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd, exempelvis [avloppsanordningar för bad-, disk- och tvättavloppsvatten,] inom område med detaljplan samt inom de tätbebyggda områden som har märkts ut på kartbilagan.”

Miljönämndens svar:

Det framgår tydligt av 1 § vilket lagstöd det finns för de olika föreskrifterna i dokumentet, varför miljönämnden anser att den förenklade skrivningen inte kan anses som vilseledande.

3 § Andra toaletter än WC

Inga synpunkter har inkommit.

4 § Tomgångskörning

Stadsbyggnadsnämnden:

Det finns fortfarande risk för misstolkning av texten ”för att fordonet ska kunna användas” enligt 4 §, punkt 2. Förslagsvis utformas texten i likhet med er sammanfattning, som anger att undantaget endast gäller för att driva anordning på fordonet.

Polismyndigheten region Syd:

Hur många gånger i rad får man ha motorn igång i en minut?

Hur ska man göra när vindrutan är nedisad och man måste använda fordonets defroster innan man kan påbörja sin färd?

Väntar jag mer än en minut och avfrostar rutan med defrostern begår jag brott mot miljöbalken. Kör jag trots att rutan inte är isfri begår jag brott enligt trafikbrottslagen. (Vårdslöshet i trafik.)

Man ska ju även ta i beaktande att straffansvaret i denna paragraf ligger i Miljöbalken 29:9§ p2. Men om gärningen anses som ringa kan man inte dömas till ansvar. 29:11§ Isfallet ovan borde rimligen kunna infalla som ringa men borde betonas i föreskrifterna.

Frågan vad gäller ringa brott uppstår ju även i andra fall då en katalysatorutrustad modern bil står på tomgång längre än en minut och som vid förbränning i stort sett bara släpper ut koldioxid och vatten. Är det att anses som ringa?

En annan notering är om det är okej att använda ett mobilt elverk för att ladda upp sin elbil? Detta finns inte reglerat i miljöföreskrifterna.

Miljönämndens svar:

Miljönämnden bedömer att den föreslagna skrivningen är tydlig med att undantaget gäller för att driva anordning på fordonet som inte rör uppvärmning eller nedkylning av passagerarutrymmet.

Miljönämnden har svårt att svara på hur många gånger man får tomgångsköra i rad. En gång per parkeringstillfälle som huvudregel kanske kan anses som rimligt. Miljönämnden har ingen möjlighet att detaljstyra polisens yrkesutövning.

Eftersom föreskrifterna begränsar tomgångskörning till en minut kan miljönämnden inte se att det skulle anses som en ringa förseelse att ha en motor i gång betydligt längre än så,

oavsett anledning, utöver de undantag som framgår av föreskriften. En bil med katalysator orsakar liknande utsläppsmängder vid kallstarter som en äldre bil utan katalysator och det finns alltså inte någon grund för att detta exempel ska anses som ringa. Huruvida ett eventuellt miljöbrott är ringa eller inte är upp till åklagaren.

Det stämmer att elverk inte regleras i lokala miljöföreskrifter.

5 § Spridning av gödsel

Inga synpunkter har inkommit.

6 § Upplagsplats för djurspillning

Tekniska nämnden:

Avseende 6 § menar tekniska nämnden att den inledande referensen till bestämmelser i lag och förordning bör vara kvar, alternativt att det görs en liknande formulering som föreslås ovan avseende paragraf 2 §.

Miljönämndens svar:

Det framgår tydligt av 1 § vilket lagstöd det finns för de olika föreskrifterna i dokumentet, varför miljönämnden anser att den förenklade skrivningen inte kan anses som vilseledande.

7 § Mark-, ytvatten- eller grundvattenvärmepumpar

Stadsbyggnadsnämnden:

I § 7 gällande föreskrifter för mark-, ytvatten- eller grundvattenvärmepumpar hänvisas till en ”generalläkare” som har tillsyn över vissa åtgärder. Vem är detta?

Miljönämndens svar:

Generalläkaren är ett äldre namn på Förvarsinspektören för hälsa och miljö, alltså tillsynsansvarig hos Förvarsmakten. Miljönämnden ändrar till den nya benämningen.

8 § Eldningsanordning

Inga synpunkter har inkommit.

9 § Skötsel och tillsyn av eldningsanordning

Inga synpunkter har inkommit.

10 § Bränning av halm

Inga synpunkter har inkommit.

11 § Camping

Stadsbyggnadsnämnden:

Förtydliga vad som avses med ”iordningställd” campingplats enligt § 11. Enligt PBL är anordnande eller ändring av en campingplats både bygglovspliktig och erfordrar planläggning. Föreskriften kan tolkas som att alla iordningställda campingplatser är tillåtna att campa på, men i verkligheten kan andra myndigheter komma att ställa krav

och förbjuda camping enligt tex plan- och bygglagen. Kan inskränkning av camping på offentlig plats (som ju kan ligga även utanför planlagt område) innebära en inskränkning av allemansrätten?

Polismyndigheten region Syd:

Man hänvisar beslutet till förordningen om miljöfarlig verksamhet (1998:899) §40. I denna står om camping följande:

Om det i en kommun förekommer camping i betydande omfattning, får kommunen meddela föreskrifter för eller förbjuda sådan camping inom särskilt utsatta områden om det behövs för att förhindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer.

Det innebär att enskild camping på offentlig plats som inte förekommer i betydande omfattning är tillåten. Eller i vart fall inte förbjuden.

Samma lydelse ska även återfinnas i Malmös lokala ordningsstadga i vilket straffansvaret återfinns i ordningslagen (Lag 1993:1617) I OL 3:8§ kan en kommun meddela ytterligare föreskrifter såsom i detta fall campingförbud. ”Tillstånd behövs dock inte, om platsen tas i anspråk endast tillfälligt och i obetydlig omfattning och utan att inkräkta på någon annans tillstånd.”

En övernattnig i en husbil är som regel tillfällig och i en obetydlig omfattning.

Enligt straffbestämmelserna i miljöföreskrifternas §14 ska dessa återfinnas i miljöbalken 29:9§.

Jag kan inte hitta i Miljöbalkens 29:e kapitel någon hänvisning till vare sig förordningen om miljöfarlig verksamhet (1998:899) eller förbud mot camping.

Den 14:e § vad gäller camping i Malmös lokala miljöföreskrifter saknar vad jag kan bedöma ett straffansvar.

Tekniska nämnden:

I 11 § föreslår miljöförvaltningen möjligheten att campa inom kommunen begränsas. Att övernatta en enstaka natt i naturområden brukar generellt sett anses omfattas av allemansrätten. Att inskränka allemansrätten kan försvåra för Malmö stad att i andra sammanhang försvara den. Begränsningen gäller i kommunens ordningsstadga men avser då allmän plats medan de lokala miljöföreskrifterna som denna remiss gäller avser hela Malmö kommun. Tekniska nämnden menar att detta bör omprövas. Vidare framstår det som tveksamt att turister som till exempel kör husbil inte ens efter överenskommelse med en privat fastighetsägare ska kunna övernatta enstaka natt på en fastighet.

Ett alternativ är att konstruera en begränsning enligt SKR:s förslag i stil med:

”Camping som inte sker på campinganläggning är förbjuden under tiden [datum- datum] inom de områden som har märkts ut på kartbilaga x-y.”

Vidare är bemyndigande att meddela föreskrifter om camping utformade enligt SKR:s förslag följande:

”Om det i en kommun förekommer camping i betydande omfattning, får kommunen meddela föreskrifter för eller förbjuda sådan camping inom särskilt utsatta områden om det behövs för att förhindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer.”

Att förbjuda all camping inom hela kommunen kan därför anses överskrida kommunens bemyndigande. Dessutom framgår av 9 kap. 13 paragrafen i miljöbalken att kommunala föreskrifter som meddelas till skydd mot olägenheter för människors hälsa inte får medföra onödigt tvång för allmänheten eller annan obefogad inskränkning i den enskildes frihet.

Miljönämndens svar:

”Tordningställd” torde betyda att campingplatsen har alla erforderliga tillstånd.

Miljönämnden har valt att tolka lagstiftningens ”camping i betydande omfattning” som att Malmö är en populär stad att besöka, till exempel som turist. Detta kan i sin tur leda till omfattande camping. Miljönämnden tolkar inte skrivningen som att varje enskilt campingtillfälle ska bedömas som varande omfattande eller inte.

Miljönämnden har i förslag till ändring av de lokala miljöföreskrifterna skrivit in samma lydelse som fastighets- och gatukontoret har föreslagit i de uppdaterade lokala ordningsföreskrifterna, i avsikt att likrikta bestämmelserna i föreskrifterna. Miljönämnden förtydligar lydelsen så att det framgår att förbudet endast gäller offentlig plats.

Fastighets- och gatukontoret skriver i förslaget till uppdaterade lokala ordningsföreskrifter (TN-2024-562) att de i tidigare föreskrifter hänvisade till krav på polistillstånd för camping på offentlig plats, men att kommunen i praktiken aldrig tillstyrker något sådant då stadens parker och övriga offentliga platser inte är lämpliga för detta ändamål ur ett ordningshänseende. Fastighets- och gatukontoret skriver också att det är vanligt att kommuner helt förbjuder camping på offentlig plats, till exempel har Stockholm och Göteborg gjort så. Miljönämnden finner det märkligt att tekniska nämnden kommer med kritik mot att vi väljer att likrikta bestämmelserna, vilket vi samtidigt har föreslagits att göra.

Det stämmer att miljöbalkens 29 kapitel inte har någon påföljd för otillåten camping.

12 § Gatumusik

Kulturnämnden:

Kulturförvaltningen ser positivt på ändringar (12 § i det nya förslaget) om gatumusik som innebär att samma begränsningar gäller i hela staden då det skapar fler möjligheter för gatumusikanter.

Stadsbyggnadsnämnden:

Precisera om begränsning av gatumusik enligt § 12 bara gäller offentlig/allmän plats, eller om det gäller även privata (ej offentliga) fastigheter. Vidare ställs frågan vad bestämmelsen får för konsekvens på tex ”Kulturljudzonen”?

Tekniska nämnden:

Tekniska nämnden är avseende 12 § i föreskriften tveksam till att reglera gatumusik på offentlig plats i hela kommunen, särskilt på den grunden att utformningen av bestämmelsen grundas i att det är enklast om hela kommunen omfattas. Därmed framstår det som att 9 kap. 13 § miljöbalken som det hänvisas till ovan inte har beaktats.

Kommunens bemyndigande enligt 40 § och tredje stycket förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd lyder enligt följande:

”Kommunen får i ett enskilt fall meddela föreskrifter om begränsningar av eller villkor för utövande av gatumusik på viss offentlig plats om det behövs för att hindra att olägenheter för människors hälsa uppkommer.” Tekniska nämnden menar därför att det är tveksamt till att det går att argumentera för att det behövs begränsningar av utövande av gatumusik i hela staden ur ett hälsoperspektiv. Även här kan en text formuleras utifrån SKR:s skrift, exempelvis:

”Utövande av gatumusik på x-gatan och y-torget samt gränder och platser som gränsar till x-gatan och y-torget får endast ske mellan [klockslag x och klockslag y] dagligen och under förutsättning - att ljudförstärkare/högtalare inte används i samband med utövande av musiken, och - att utövandet av musiken inte sker i grupper av fler än två personer.”

Begränsningen i första stycket gäller inte utövande av gatumusik som sker i enlighet med tillstånd som polismyndigheten utfärdat enligt ordningslagen (1993:1617). Miljönämnden får i övrigt meddela de föreskrifter om utövande av gatumusik på viss offentlig plats som i ett enskilt fall behövs för att hindra att olägenhet för människors hälsa uppkommer. Tekniska nämnden föreslår att miljönämnden antingen bör behålla aktuell skrivelse eller mer noggrant utreda och ta ställning till om en utökning av förbudet behöver ske, och i så fall var. Eventuellt kan en sådan utredning inkludera inkomna klagomål till kommunen genom miljöförvaltningen och fastighets- och gatukontoret.

Miljönämndens svar:

Miljönämndens avsikt med förslaget till förändring var att säkerställa en långsiktigt hållbar och tydlig reglering i de lokala miljöföreskrifterna när staden förändras. Det är viktigt att ha en god balans mellan ett levande kulturliv, allmän ordning, en trivsamt stadsbild och även en acceptabel ljudmiljö för boende och verksamheter, vilket underlättar för miljönämndens tillsyn.

Då det finns tveksamheter i att reglera gatumusiken på samma sätt i hela staden, föreslår miljönämnden i stället att helt ta bort regleringen som gäller klockslag och platser.

Bestämmelsen som gäller att gatumusik får framföras under högst två timmar på samma plats kommer att föreslås vara kvar för att minska risken för störningar och för att få en större variation i repertoaren.

13--18 § Övrigt

Inga synpunkter har inkommit.